

Kornelija Pope Toth

TRANSFORMNA OSEBNOSTNA TERAPIJA

Transcendentalni svet

www.duhovnarast.si

Kornelija Pope Toth

TRANSFORMNA OSEBNOSTNA TERAPIJA

Založnik: PLUS REŠITVE, ANAMARIJA TOTH KOSTEVC S.P.

Oblikovanje: Simon Sumrak

Artiče, december 2017

Brezplačna E-publikacija

www.duhovnarast.si

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID=293190912](https://nuk.ub.uni-lj.si/COBISS.SI-ID=293190912)

ISBN 978-961-288-187-0 (pdf)

TRANSFORMNA OSEBNOSTNA TERAPIJA (TOT)

VSEBINA:

Priprava na terapijo.....	11
Transformacija.....	12
- Ozaveščanje.....	11
- Kaj so naši grehi.....	13
- Barantanje z bogom.....	17
Kako je vse to videti v praksi.....	22
OPOZORILO.....	33
Ozaveščanje in otroci.....	34
TOT in svojci.....	38
TOT in drugi terapevti in vodilne osebnosti.....	39
Pridobivanje sposobnosti.....	41
OPOZORILO: Religiozne besede.....	42

*Pri **Transformni osebnotni terapiji** gre za proces transformacije naše osebnosti, kot to pove tudi ime. To ima za posledico ozdravitev psihičnih in fizičnih težav (tudi konkretnih organskih bolezni), ter odpiranje številnih sposobnosti, za katere nismo niti slutili, da so v nas.*

Aksiom te terapije je, da trpimo zaradi grehov.

Hahnemann (ustanovitelj homeopatije) je tudi prišel do takšnega sklepa. Ugotovil je, da bolezni le ni možno do konca pozdraviti, če bomo zdravila dajali samo na podlagi simptomov.

Na podlagi svojih raziskav je postavil hipotezo, da obstajajo neke korenine globoko v človeku, iz katerih izrastejo bolezni s svojimi simptomi. Te korenine je imenoval „miazme“.

Definiranih je 7 bazičnih miazem – „korenin“. Iz vsake korenine izraščajo, kot neke veje, številne (definirane) bolezni. Vsaka bolezen ima številne oblike in simptome, ki so kot stranske veje in vejice na teh glavnih vejah.

Če hočemo uspešno pozdraviti neko bolezen, moram razen na simptome, delovati tudi na določeno miazmo, ki je v ozadju te bolezni. Če tega ne naredimo, bo korenina - miazma spet pognala bolezen. Pri tem ni pomembno ali bo ta novi poganjek enaka bolezen, kot je bila prejšnja ali pa bo videti kot nova bolezen. Zato ne moremo šteti, da smo pozdravili npr. ekcem, ko pa se za zatrtim ekcemom pojavi neka pljučna bolezen. Obe bolezni sta samo različni manifestacijski formi ene in iste miazme.

Freud je to svetopisemsko trditev potrdil s svojo psihoanalizo. Ugotovil je, da v podzavest potlačeni problemi in lastnosti povzročajo težave. Ne glede na to, kako močno jih kontroliramo in jih režemo od svojega zavedanja (tlačimo v podzavest), oni še naprej delujejo in upravljajo z našim bitjem.

Freud je našel rešitev v psihoanalizi. Težave so izginjale, ko so ljudje spravili svoje potlačene slabosti, negativnosti in druge probleme v zavest.

Tako je psihoanaliza skoraj v popolnosti izrinila iz terapije že poprej uveljavljeno hipnozo. Hipnoza ni bila dovolj učinkovita, ravno zaradi tega, ker je pri njej zavedanje izključeno.

Najnovejše pa je dejstvo, da je v „**nevroznanost**“ preimenovana psihologija, tudi z inštrumenti ponovno dokazala, da res trpimo zaradi grehov. Vendar nevromarketing in nevrolingvistično programiranje (NLP) (link do Nevromarketing) svojih izsledkov ne uporabijo za pomoč trpečemu človeku. Svoje ugotovite uporabljajo tako, da iznajdejo metode, kako izkoriščati slabosti ljudi za čim večji profit in imperialistične cilje bogatih.

Sicer pa to pravilo o grehah v ozadju naših problemov poznamo tudi iz **vsakdanjega življenja**. Saj nam je čisto jasno, da npr. pralni stroj ali računalnik ne dela, ker je v njem neki „greh“.

To, kar v religiji imenujejo „greh“, v homeopatiji „miazma“, v psihologiji „podzavest“, a v mehaniki „okvarjeni del“, jaz preprosto imenujem za „žlehtnobe/hudobije“.

Takšen oster izraz uporabljam iz istih razlogov, zaradi katerih ostre izraze uporabljajo pri treningih vojakov in športnikov, a na sploh v „motivacijskih govorih“ pred tekmo ali pred bitko. Namreč, tudi za lomljenje našega ega in hudobij je potrebna motiviranost, pripravljenost, odločnost in moč.

Seviser se ne bo trudil s hokuspokusom prisiliti naš stroj da pravilno dela. Ga pa bo razstavil ter spravi okvarjeni del v red. Tako tudi pri naši osebnosti ni smiselno od zunaj, s spreminjanjem našega obnašanja, poskušati izzvati notranje spremembe. Tudi Nikolaos Dimitriadis, doktor nevroznanosti („Finance“, dec. 2016) je dokazal, da poskusi spreminjanja naše notranjosti od zunaj ne delujejo.

Tudi o tem ne teoretiziramo, kako naj bi stroj pravilno delal. Ko zamenjamo okvarjeni del, bo stroj sam od sebe začel pravilno delati.

Pri človeku ne moremo izrezati in zamenjati okvarjenega dela, pa čeprav se vsi močno zavzimajo v to smer.

Dejansko pa je čisto enostavno in čisto poceni TRANSFORMIRATI to, kar v nas ni v redu. Saj je človeški organizem, od materialne pa vse do eterične ravni narejen tako, da SAM SEBE POPRAVLJA – če se mi ne vmešujemo v ta proces in s svojim ukrepi onemogočimo regeneracijo.

V **transformni osebnotni terapiji** imamo nekaj ključnih pravil in pripomočkov.

Ključna pravila so:

1. Trpimo zaradi grehov. Če jih predamo, boleznin in problemi izzvenijo. Če problemi niso izzveneli, to pomeni samo to, da grehov nismo predali/predelali.
2. Vendar, kot to tudi izrek pove, a vemo tudi iz vsakdanjega življenja, svojih grehov in napak ne vidimo.
3. Vidimo jih v drugih ljudeh, ki so v resnici NAŠ ODSEV. Saj „okolje je naše zrcalo“. To pomeni, da vse, kar nas razjezi, užali ali prizadene s strani drugih, so naše lastnosti, naše hudobije.

Zadeve pa moramo znati definirati in jih pravilno postaviti v proces ozaveščanja. Kot pri računalniku. Če samo eno piko postaviš na napačno mesto, se računalnik ne bo pravilno odzval.

Moramo pa vedeti tudi to, da se enake hudobije izražajo na različne načine. Na primer, nekdo bo svojo ošabnost pokazal tako, da ne bo nobenega pozdravil. Drugi pa bo ravno s tem, da bo zelo ponižno pozdravil vsakega, pokazal, kako je boljši od drugih.

∞

Do zavedanja o naših hudobijah/grehih lahko pride tudi spontano, ampak to se dogaja bolj poredkoma.

Ker nismo poznali mehanizmov, nismo bili sposobni sprožiti ta proces po potrebi. Zaradi tega to nikakor ni bilo uporabno kot redna terapijska metoda.

Freudova psihoanaliza je že konkretna pot in metoda ozaveščanja. Zato je postala uporabna kot redna terapijska metoda.

Vendar je zavedanje o svojih greh/hudobijah samo začetek transformne terapije. Glavni del terapije je NADALJNJA PREDELAVA tega, kar smo ozavestili.

Freudu ni bila potrebna specifična metoda, da bi dosegel uspeh. To je bilo zato, ker so ljudje takrat še resno jemali težo svojih grehov in so bili pripravljene iz polnega srca moliti k bogu. To jih je postavilo v stanje neke uglasenosti in odprtosti, ki je omogočilo „božjim smetarjem in programerjem“, da ukrepajo.

In v Freudovem času še ni bilo manipulacije s psiho v obliki nevroznanosti in NLP-ja. Tudi te sedanje popularne miselnosti ni bilo, ki bi nam narekovala, kako prekrojiti celo naše bitje in od sebe narediti neozdravljivo spako. In nismo še bili tako ošabni, da bi se imeli za bogove, ki hočejo imeti vse v svojih rokah.

Zato je danes zelo malo možnosti, da se spontano zavemo in tudi pozdravimo, brez da bi, vsaj v elementarni obliki, zavestno in naklepno ozaveščali.

Kot sem že omenila, ti „zlikovci“ so NAŠE OSEBNOSTI. In vse so člani našega parlamenta. Če jih samo potlačimo, smo izključili tudi njihove sposobnosti. Npr. če ste tiho na nekem strokovnem sestanku — da le ne bi izpadli ošabni ali ukazovalni ali karkoli že, potem ste onemogočili tudi temu pametnemu v sebi, da pride do besede. Če pa ne boste dali ven svoje visokostrokovne in vredne ideje (ker jih ne znate povedati drugače kot v zlitju z ošabnostjo ali ukazovalnostjo...) ne samo da ste se naredili za nesposobnega, temveč ste si zadali veliko odgovornost. Omogočil ste, da vladajo tisti manj sposobni in manj odgovorni, ki bodo raztreščili svet.

Umikanje neke hudobije iz naših sicer sposobnih (vendar zaprtih) osebnosti, je podobno elektrolizi in sami je nismo sposobni narediti. Mi lahko samo omogočimo, da se ta proces zgodi v nas. Vendar se to danes, zaradi našega, s popularno miselnostjo ostvarjenega značaja, niti slučajno ne more več zgoditi.

Transforma metoda nam je dana kot nagrada, da s pomočjo nje zadovoljimo zahtevam „sodnega dne“. Je pa tudi nujna popotnica za naprej.

„Sodni dan“, ki se sedaj dogaja, je diplomski izpit za visokorazvitega človeka. Za to diplomo pa se je potrebno zavedati se. Šele pravilno zavedanje ustvarja možnosti za samostojno življenje in uporabo te najvišje lastnosti, ki jo je človek dobil. A to je njegova prosta volja. *Brez zavedanja nimamo pravih informacij za odločanje in s tem niso izpolnjeni pogoji za uporabo proste volje.*

Tudi vi ne boste dali svojega avta na razpolago svojemu malemu otroku. Pa ne zato, ker bi mu kratili njegovo prosto voljo. In ne zato, ker ne bi obvladal tehnično stran vožnje z avtom. Temveč zato, ker dobro veste, da se je za varno in odgovorno vožnjo nujno potrebno zavedati se še marsičesa in ne samo obvladati tehnike upravljanja. (Na žalost, tudi po 18. letu starosti velik odstotek ljudi še vedno ni dozorel za varnega voznika!)

Na tem nivoju duhovne in osebnostne rasti človeštva ni več možno, da nekdo drug namesto tebe poravnava tvoje račune in čisti za tabo „mrličje“ in „smeti“, ki si jih naredil s svojim neodgovornim ravnanjem. Zato bodo na tej stopnji duhovne rasti vse druge, dosedaj več ali manj uspešne terapijske metode postale neuporabne, z njimi se pot iz pekla ven ne bo odprla.

Metode transformne terapije so tudi popotnica za nadaljnje življenje. To je zaradi tega, ker ozaveščanje ni nič drugega, kot zaznavanje ceste po kateri hodimo. Ostale metode, uporabljene v transformni terapiji pa so v bistvu metode logičnega premišljevanja in sklepanja.

Ko pa izluščimo odgovarjajočo in aktualno žlehtnobo iz naše osebnosti, DOBIMO NAČIN in tudi BOŽJO MOČ, da bi svoje znanje in sposobnosti implementirali. Odpira se tudi naš zaklad kvalitete in sposobnosti, za katere nismo niti vedli, da so v nas.

V zadnjih dveh-treh desetletjih se je tudi pri nas vedno bolj razpasel RAK. Karcinoza je po homeopatiji značaj, ki (med ostalim) deluje na podlagi PREDPOSTAVKE o nečemu. Tako na podlagi predpostavke o tem, kaj naj bi bilo dobro, prekravamo sebe in svet. Druga plat te iste medalje je, da v sebi in okoli sebe brezobzirno uničujemo vse, kar se ne ujema z našimi predpostavkami o tem, kako naj bi moralo biti.

Na ta način naš trenutni problem niso hudobije v podzavesti, temveč HUDOBIJA TUKAJ IN SEDAJ, NA POVRŠINI. Skrivamo se za fasado nežnosti in ljubečnosti, medtem ko brezsrčno ubijamo vse kar je božje.

Tako smo s svojo miselnostjo ustvarili RAK: od božje celote osamosvojeno celico, ki si domišlja da je bog in da lahko gradi živo bitje po svojih predpostavkah. V bistvu pa dela spako, ki parazitira na svojem osnovnem bitju. In ko pomisli, da je premagala „boga“, bo uničila tudi sebe.

Zato v današnjem času s terapijo ne moremo začeti tam, kjer smo ponavadi temveč nekaj korakov prej.

Priprava na terapijo

Popularna miselnost je dejansko prepovedala vse miselne operacije, zaradi katerih se je iz opice izoblikoval človek. Naredila je tudi vse, da bi na vseh področjih in vseh nivojih odmaknila pozornost stran od aktualne realnosti. Zato je najprej potrebno:

1. zbuditi se iz svojih iluzij in oblakov in videti na čem smo, komu sledimo in kam nas vodi pot po kateri hodimo.
2. Če smo se uspeli zbuditi, sledi RAZGRADNJA vseh teh navlak, ki smo jih s številnimi „modnimi“ napotki in nasveti sami kreirali. Smo kot računalnik, ki smo ga brez dovolj znanja poskušali izboljšati in nadgraditi z neprimernimi in napačnimi programi, ki so polni uničujočih virusov.
3. Šele potem, ko smo prišli do „tovarniške nastavitve“, lahko začnemo korak za korakom in s primernimi metodami in programi izpopolnjevati in nadgrajevati svoj „računalnik“.

Tako pridemo da našega osnovnega bitja; tega, s katerim smo se rodili ali kar smo bili, preden smo se začeli kvariti z idejami popularne miselnosti.

Transformacija

To bitje, s katerim smo se rodili, v sebi ŽE IMA potlačene hudobije iz prejšnjih življenj. Saj lahko že pri svojih čisto majhnih otrocih vidimo številne hudobije, ki jih niso mogli pobrati od nas zaradi našega „napačnega obnašanja“, temveč so jih prinesli s sabo.

Torej, ko umaknemo navlako, pridemo do našega izhodiščnega bitja. To bitje nosi v sebi domače naloge in načrte za to življenje. V tem paketu so neporavnani računi in nenarejene lekcije, ki jih moramo spraviti v red. Zraven pa so tudi drugi cilji, želje, hrepenenja, s katerimi hočemo raziskati in kreirati svet v svoje zadovoljstvo.

Za uresničitev vseh teh programov in načrtov smo prinesli s sabo tudi primeren „operacijski sistem“ in vse kar je potrebno.

Za ta proces imamo na razpolago nekaj orodij:

1. OZAVEŠČANJE.

Če pogledamo v spletni slovar [FRAN](#) nam hitro postane jasno, da večina tega, kar se danes poimenuje za “ozaveščanje”, niti slučajno ni to.

Podobni problemi so tudi z izrazom “zavedati se”. Namreč, “vedeti/znati” in “zavedati se” so čisto drugačna stanja. Tako ljudje mislijo, da se “zavedajo”, v resnici pa imajo samo nekaj, pogosto nepravilnih in nekompletnih informacij o zadevah. Znanje (v glavi) in informacije so nujno potrebne, vendar so samo izhodišče za proces ozaveščanja.

Torej, če trpimo zaradi grehov logično sledi, da če grehe predelamo, bolezni in drugi problemi izginejo. Vendar je vprašanje kaj dejansko naš greh je? Lahko jih predelamo, samo če se jih ZAVEDAMO.

Kaj so naši grehi/hudobije?

Kaj je popularna miselnost (brez da bi vi to opazili) razglasila za grehe, čeprav to niso?

Rezultat ozaveščanje je, da se zavemo nečesa, česar se prej NISMO ZAVEDALI, največkrat pa niti nismo slutili da obstaja oz. da obstaja celo v nas.

Torej, domača naloga ni nikoli to, kar mi mislimo, da je in žlehtnoba ni to, kar mislimo da je.

Popularna miselnost je med "grehe"/ "hudobije" uvrstila marsikaj, kar ni hudobija.

- Tiste **prave, klasične hudobije**, predstavljajo samo manjši del naših "hudobij".
 - Veliko večji del predstavljajo takšne naše **značilnosti, ki smo jih sami razglasili za hudobije, čeprav to niso**. V te sodijo npr. želja po mesu ali odpor do "rekreacije". Pogosto tudi jeza in podobne lastnosti, ki jih, po vseh kriterijih uvrščamo med hudobije, dejansko niso hudobije.
 - Popularna miselnost je med hudobije uvrstila npr. "strah" ali druge "negativne misli". Le-te pa so v resnici **signalne lučke** na "komandni plošči" našega bitja, ki samo opozarjajo, da je pri nas nekaj narobe.
-

- Tudi **fiziološke procese** so razglasili za nezaželene. Med te sodijo misli, ki se spontano pretakajo v naši glavi. To pretakanje je pravzaprav procesiranje informacij, ki so jih naša čutila pobrala iz zunanjega in notranjega okolja. Rezultat tega procesiranja je neko spoznanje ali "sklep" in odločitev za delovanje. Z borbo proti tem mislim, kot nas učijo popularni coachi, mi onemogočamo ta proces! To nas vodi v poneumljanje!
- Za **zlikovca ste razglasili tudi lastno intuicijo**, ki vas opozarja ali kritizira (kot je o tem presodila neka coachinja).
- Naslednja skupina "hudobij" so dejansko naše **vrline, ki smo jih sami razglasili za hudobije**. Največji problem današnjega časa pa je, da smo pa hudobije razglasili za vrline.
- Jaz sem pod naziv "hudobije" uvrstila tudi določene pomanjkljivosti, kot so: naše preozko vidno polje, zaslepljenost, nesposobnost povezovanja podatkov, duhovno-mentalna rigidnost pa tudi "relativno pomanjkanje boga" ... S tem grobim poimenovanjem sem jim želela dati težo in resnost, ker samo tako je možno vse to tudi predelati.

Kot pri vsakem delu, moramo tudi pri transformni terapiji slediti določenim pravilom.

Na primer če hočeš hišo, nihče nima pravice določiti, kakšno hišo naj bi si zgradil. Kljub temu so prisotne zakonske ali okoljske/lokacijske omejitve. Če jih nočeš sprejeti, potem ti ni omogočeno tam graditi (pri zakonskih omejitvah) ali pa hiša ne bo zdržala (npr. na močvirnatih tleh graditi težko kamnito primorsko hišo).

Če si sprejel določene okvirje, lahko izbereš kakšnokoli hišo hočeš, vendar če ne slediš pravilom gradnje/rekonstrukcije, hiše nikoli ne boš imel.

Na prvem mestu, kot je to obvezno pri vsakem poslu, tudi ko gre za nas, moramo najprej ugotoviti kaj je **TRENUTNO STANJE**. Samo na podlagi trenutnega stanja lahko dobimo izhodišče za prvi nadaljnji korak.

Za razliko od hiše, ki jo lahko zrušiš do temeljev, celo kupiš novo, bolj primerno parcelo, ko gre za nas, toliko svobode le nimamo. Zato pri nas veljajo pravila o "rekonstrukciji".

Osnovno je videti, kakšna je pravzaprav hiša, ki jo moramo rekonstruirati. Obstoječe stanje bo določilo, kaj moramo zrušiti najprej, a ruševine bodo določile, kakšno hišo lahko naredimo iz že obstoječe ruševine.

Nadaljnje pravilo je, da je moraš začeti graditi od temeljev in ne iz strehe. Obstaja tudi pravilo za to, kako boš naredil primerno malto in kako je treba postavljati opeke...

Enako je tudi pri tej terapijski metodi. Na prvem mestu se moramo zavedati našega trenutnega stanja in kje so in v kakšnem stanju so člani našega "parlamenta".

Ozavščanje je METODA (pot in način kako hoditi po tej poti), s katero postopoma pridemo do naših potlačenih osebnosti in jim dovolimo, da pridejo na plan - v nas in naše zavedanje.

Kot sem že omenila, znati/vedeti in zavedati se sta dve ločeni stanji. Lahko marsikaj znamo/vemo, vendar se tega le ne zavedamo. Vemo npr. da telefoniranje med vožnjo ali pitje alkohola pred vožnjo škoduje, pa kljub temu to počnemo. Pa ne zato, ker bi bili samomorilski. To počnemo, ker nismo v stanju zavedati se, da je nevarno tudi za nas, če to počnemo. Če bi se zavedali, tega ne bi počeli več.

Tega, da hipnoza škoduje tudi pri vožnji, niti ne veste. Zato se tega niti ne morete zavedati.

Za začetek je pomembno dojeti, da mi smo vse to, kar smo dosedaj tako močno zanikali, skrivali sami pred sabo, ali nas je tako silno motilo pri drugih.

Vendar je odkrivanje "perila", za katerega smo prepričani da je umazano, samo ZAČETEK terapije. Bistvenega pomena je to, kar potem sledi.

2. BARANTANJE Z BOGOM

Barantanje z bogom je naslednje orodje. To je metoda logičnega preišljevanja in je ena od osnovnih značilnosti homo sapiensa, na katero smo pozabili.

Prvič so nas učili o tej metodi preišljevanja pri matematiki in književnosti.

Pri matematiki smo dobili tekstovne naloge. Da bi jih lahko rešili, nam je naloga morala "sesti". Da bi to dosegli, smo morali z vprašanjem: "kaj ta naloga hoče od mene?" pognati ta mentalni proces. Ko smo nalogo dojeli, je ni bilo več težko zastaviti in rešiti.

V književnosti pa smo morali napisati povzetke o tem, "kaj je hotel avtor povedati" s svojim književnim delom

S takšno metodo razmišljanja dojamemo recept, kako pripraviti jed. In na ta način so prihajali veliki znanstveniki do svojih "eureka" ali "lučkice" ali "aha"-jev, ko so naenkrat dojeli, ne samo za kaj gre temveč tudi to kako problem reševati.

V vseh teh primerih ne tuhtamo o problemu. Naklepno preišljevanje, izmišljevanje, postavljanje pravil in strogega načrtovanja vsake minute našega življenja in določanje toka naših misli ONEMOGOČA takšna "aha"-doživetja, ki nam jih posreduje naš pametnejši (intuitivni, božji) del.

Problem, ki ga želimo ozavestiti samo postavimo, da nam lebdi nekje “zraven” glave. Spoznanje lahko pride med spanjem, največkrat pa pri opravljanju neke lahke aktivnosti (pomivanje posode, vožnja z avtom ...)

Namreč, spoznanje se nam mora pritihotapiti. Če nismo obrnjeni v pravo smer, pa mora prebiti številne bariere, ki jih postavljamo (tudi) pod vplivom popularne miselnosti, da bi nam onemogočile ravno takšna spoznanja.

Tudi ko smo obrnjeni v primerno smer, se mora neko spoznanje vseeno pritihotapiti, saj mora prebiti zid omejenosti naših dvodimenzionalnih možgan.

Mi se s procesom barantanja hočemo

- zavedati naših, v kletne prostore zaklenjenih osebnosti (“zlikovcev”)
- ustvariti jim pot, da pridejo v naše zavestno bitje (da jih kompletno čutimo v “prvi osebi”)
- Zavedati se kaj so naredili in kaj je žlehtnoba v tem, kar so naredili
- Priti do informacij in razumevanja, zakaj so naredili to, kar so naredili.
- Če gre za hudobije, ki nam pašejo (kot npr. ošabnost) ali za katere mislimo, da nam prinašajo korist (kot npr. manipulatorstvo), moramo priti do zavedanja o možnosti da nam lahko in kje nam lahko te “krasne hudobije” škodujejo

- na podlagi teh in takšnih informacij priti do odločitve ali bomo predali svoje "grehe" ali pa ne.

Ko smo sprejeli da predamo grehe, smo omogočili transformacijo nas.

Posledično temu:

- ozdravimo od svojih bolezni in postanemo sposobni uspešno se konfrontirati s svetom, v katerem živimo
- pridobimo božji sonček v srce, ki nam omogoča začutiti sebe, svoje prave želje, interese, cilje
- In, dobili bomo tudi pot, kako vse to uresničiti.

Namreč, končni cilj ozaveščanja in transformacije bi morala biti SREČA, ne pa igrače, za katere mislimo, da nam bodo omogočile srečo.

Posledica vsega tega bo:

- da nas nihče več ne bo mogel nategovati in zlorabljati za svoje cilje in interese
- Ne bomo nikogaršnja marioneta. Če smo bili, se z ozaveščanjem osvobajamo.
- Postali bomo "imuni" na manipulacije nevromarketinga in NLP-ja
- Postali bomo sposobni najti svojo pot skozi življenje in suvereno stopati po tej poti, brez da bi trčili ob prepreke

- In če vam metode transformne terapije pridejo v reflekse in bodo del vašega življenjskega stila, ne boste NIKOLI VEČ trpeli, saj bolezni in druga trpljenja so enice ali pa celo izključitev iz šole zaradi nenarejenih lekcij.

Ob vsem tem pa tudi čistimo svoje okolje. Namreč, s tem ko se spreminjamo mi, se skozi nas spreminja tudi naše okolje. Najprej družina, potem prijatelji, pa vse širše. Smo kot luči na cesti. Kolikor več lekcij ste predelali, tem širši premer okoli sebe osvetlite. Ni potrebno, da so luči ene zraven druge, da bi osvetlile prostor in da bi tema v popolnosti izginila.

∞

Vem, sedaj je vse to videti zelo kompleksno in zelo komplicirano. Vendar je enako kot pri plesu: v začetku gledaš svoje noge, šteješ korake in se močno koncentriraš, da ne bi izpadel iz ritma. Kmalu boš videl, da se moraš naučiti samo nekaj osnovnih korakov in nič več. Sčasoma pa bodo noge same plesale svoj čudoviti ples, a ti boš lahko samo užival v tem.

Tudi tukaj lahko, z upoštevanjem teh par pravil, rešite številne probleme in dobite rešitve za čisto vsa področja življenja, tudi iz atomske fizike ali pa kot raziskovalec vesolja.

In vse je tako enostavno, da ne morete verjeti. Ravno o tem mi je govorila ena bivša pacientka, ko je povedala, da je pogosto zmedena, ker ne more verjeti, da je vse lahko tako preprosto in da se lahko tudi težki problemi v hipu razrešijo.

Pa tudi uporaba teh metod ne bo problematična. Vaše življenje bo z uporabo te metode bolj enostavno kot je sedaj. Namreč sedaj, če se vam kaj zgodi, refleksno pomislite na to, kje je prva ambulanta, in kam ste zapisali telefonsko številko rešilcev, in ali sploh imate dovolj polne baterije in ali imate signal, da lahko pokličete...

Če boste ponotranjili metode transforme terapije, si boste avtomatsko zastavili vprašanje: “kaj je moja žlehtnoba, da se mi to dogaja?” ali “kaj imam jaz s tem?” in v hipu bo prišla rešitev—velikokrat spoznanje, marsikdaj pa hipna rešitev problema ali nakazujoče se bolezni. Nič drugega ne potrebujete, kot samo ponotranjiti smer razmišljanja v svojo smer (nase) namesto v smeri rešilca in telefona ...

Kako je vse to videti v praksi?

V transformni osebnotni terapiji se mi mora po prvem pogovoru i najprej zložiti slika na podlagi tega, kar ste mi povedali. Na podlagi jasne slike se mi izkristalizira prvi korak (domača naloga) za vas. To je vedno iskanje nekega vašega “zlikovca” ali VAŠE negativnosti, VAŠE slabosti. Vedno pri sebi in vedno samo to, kar je NAROBE.

Nalogo vam povem in tudi obrazložim, na podlagi česa sem sklepala, da je ravno to vaša naloga. Nalogo morate z glavo (okvirno) razumeti. Vendar razumevanje z glavo ni dovolj, da bi se karkoli korenito spremenilo. Pomembno pa je kot izhodišče za barantanja.

Nalogo, po opisanem principu (“kaj mi je Kornelija povedala? Ali je res tako?”) postavite v ozaveščanje. Ne iščete dokazov kje nimam prav, temveč iščete KJE NAJ BI imela prav.

V tem prvem delu je najbolj pomembno, da se naučite vzpostaviti kontakt s svojimi pametnejšimi deli. Največkrat imam prav, čeprav se vam bo pogosto zdelo, da nikakor ne more biti res to, kar trdim ali pa da je to, kar govorim, čista neumnost.

Ne pozabite, da je ozaveščanje proces, s katerim se moramo zavedati tega, česar se NE ZAVEDAMO. Torej, nekaj, kaj nam je V CELOTI TUJE.

“Absolutno strinjanje z mano”, kot tudi zanikanje (“ne, to pa za mene ne velja”) ni nikoli pravi odgovor, ki ga dobimo z ozaveščanjem. Vaš takšen odgovor pomeni, da niti slučajno niste postavili lekcije v ozaveščanje. Namreč, “moja resnica” je vedno samo OKVIRNA. Svojo pravo resnico boste dobili samo in izključno vi, s pomočjo ozaveščanja in barantanja.

Če pa slučajno nimam prav, oz. ni bil ta zlikovec za ozavestiti, katerega in kako sem jaz zastavila, boste VEDNO dobili vašo ta pravo hudobijo, ki je v tem trenutku lekcija za predelati (oz. zavedati se).

Na ta način pridete do svoje, v podzavest zatlačene osebnosti, ki je pač nekaj ušpičila. Stapljate se z njo in jo čutite v popolnosti. Pomembnost tega koraka bom najlažje razložila na enem preprostem, vendar pogostem primeru:

Pogosto slišim od ljudi: “jaz ti verjamem, vendar nimaš prav”...in naprej trdi svoje....

Na to jaz rečem: “ti mi ne verjaameš!”

Ta pa naprej trdi, da mi verjame, vendar nimam prav. In nimam prav niti v tem, ko trdim, da mi ne verjame.

Ni problem, da mi ne verjameš. Oz. ni pomembno, da mi SICER verjameš. Pomembno je, da mi TUKAJ IN SEDAJ, v zvezi z ravno to neko konkretno problematiko, ne verjameš.

Če pa trdiš, da mi verjameš, ko pa tvoje reakcije jasno kažejo da ne, smo v slepi ulici in ne moremo naprej.

Sedaj je pomembno, da si v stanju ustaviti se in videti z glavo, da je to, kar si mi povedal, že na podlagi slovarja znak odpora in da mi ne verjameš.

Ob tem ti še vedno NE BOŠ ČUTIL, da mi ne verjameš. Še vedno boš lahko čutil in zaupanje in spoštovanje in marsikaj dobrega do mene. Seveda, ker ostali člani tvojega parlamenta nimajo problema z mano. Samo ta eden je iz globine preko spontane besede izrazil, da ima problem z mano, zaradi nečesa, kar je v njegovi domeni.

Ko si z glavo dojel, kaj si izrazil in dojel pomen tega, lahko postaviš v barantanje: "Ali res, da ne verjamem Korneliji?"

Ja, videli smo, da je to res, vendar se TI **ne zavedaš** takšnega tvojega "zlikovca", ne čutiš tako, ni ti jasno, zakaj mi ne bi verjel in pojma nimaš za kaj gre. Zato nič ne moremo spremeniti.

Če pa samo zatrdiš, da to le ni res in da mi verjameš, s tem si onemogočil razčiščevanje problema. Ta "zlikovec" bo ostal v tebi in bo naprej bremzal, ne glede na to, s koliko moči se boš trudil stopiti naprej.

Zaviral bo zato, ker brez njegovih podatkov moji nasveti tako in tako ne bodo primerni.

Razen tega je, če odkloniš sklep svoje glave in razuma, enako, kot če bi povedal svetu: “jaz sem neumen, ne me upoštevati, moja glava je butasta, se zmišljuje...”

Če pa verjameš svojemu lastnemu razumu (da to, kar si izrazil je nejevera) in postaviš zgoraj navedeno vprašanje v barantanje (NIKAKOR NE V TUHTANJE Z GLAVO!!!), si odprl pristop v svoje bitje. Omogočiš svoje poglobljanje in iskanje te osebe v tebi, ki mi, zaradi nečesa ne verjame, se ne strinja z mano ali ...

Ne vemo kaj vse, saj da bi vedli, moramo priti do njega in ga vprašati.

Ne si želeli nekaj se zmisлити. To bo samo onemogočilo ozaveščanje. Ostani v svojem občutku “čudenja” in neznanja o tem, kaj naj bi to pomenilo, kar si izrekel v diskusiji.

V enem momentu se boš zavedal, da mi res ne verjameš...

To je trenutek, ko si se spustil in zlil s to tvojo osebnostjo in sedaj jo ČUTIŠ v prvi osebi. In takrat boš jasno čutil za kaj gre.

Namreč, trditev da mi “ne verjameš” je bila okvirni pojem, “silhueta”, izhodišče. Jasno sliko bomo dobili šele takrat, ko si to v sebi, v prvi osebi začutil.

Na primer: dajem ti kuharske nasvete in ti razlagam kako kuhati na indukcijski plošči. A iz tebe izleti ta stavek: “ti verjamem, ampak nimaš prav”.

Zastonj ti bom razlagala naprej, ti se ne boš mogel lotiti kuhanj, ker te bo ta oseba v tebi ovirala.

Zakaj?

Ker ona ve, da npr. nimaš indukcijske plošče, temveč peč na drva!!!

Če pa tej osebnosti iz tebe ne prisluhnemo, bodo vsi moji nasveti o tem, kako pripraviti neko jed na indukcijski plošči, BREZ VEZE.

Tukaj vidimo, da na nek način si imel prav, ko si trdil, da mi verjameš.

Ampak tudi jaz sem imela prav, ko sem zahtevala, da poiščeš v sebi tega, ki mi “ne verjame”.

Ta “nejevera” je bil OKVIRNA. Prava resnica je bila, da si mi verjel, da primerno razlagam o indukcijski plošči, vendar to vse za tebe ni bilo primerno, niti nisi mogel uporabiti, saj imaš peč na drva. Torej, nisi verjel, da bi moji nasveti bili primerni za tebe – ker dejansko niso bili.

In, ko razčistimo za kaj gre, lahko najdemo tudi rešitev. Ali ti pomagam priti do indukcijske plošče ali pa ti razložim, kako skuhati neko jed na tvojem štedilniku.

Ta oseba v tebi, za katero se je v prvem hipu zdelo, da je zlikovec, to sploh ni bil (in pogosto ni). Hotel je samo opozoriti. Če ne bi ozaveščali, bi ga obsodili in s tem bi izgubili pomembnega “varnostnika”.

Verjetno vam je že jasno, da praktično samo prvi korak določam jaz. Vsak nadaljnji korak je odvisen izključno od rezultata prejšnje lekcije. Zato ga je nemogoče vnaprej določiti. Sem samo kot inštruktor, ki vam pomaga narediti tako dobljene domače naloge.

To “barantanje z bogom” je dejansko kontakt tako z osebnostmi, ki smo jih kot zlikovce zaprli v zapor naše podzavesti kot tudi z našim pametnejšimi deli, ki pa so v “višjih nadstropjih” našega bitja.

∞

Vedno se usmerjamo vase in v svoje napake. To je metoda eliminacije – kot je to pač normalno v vseh poklicih. Mi pa jo izpuščamo, ko gre za nas same.

Nikoli nas ne zanima, kaj naj bi bilo dobro v nas, temveč samo to, kaj je narobe. Saj veste sami, kako lahko ena majhna barvasta otroška nogavička obarva ves pralni stroj belega bombaža, ki ga perete na 95 stopinjah. Tako lahko tudi ena majhna žlehtnoba uniči vse, kar bi bilo sicer dobrega v nas.

Ne bomo postavljali karcinotičnih predpostavk o tem, kakšno bi nekaj moralo biti ali kakšno bo, potem ko naredimo lekcijo. NIKOLI ne moremo vedeti, kakšni bomo in kakšno bo stanje potem, ko naredimo svojo lekcijo.

Ko predelamo to, kar je za predelati, se spontano pretvorimo v neko drugačno bitje in smo čisto presenečeni, zakaj nam zadeve prej niso tako gladko tekle kot sedaj, ko pa je vse tako “normalno” in preprosto.

Namreč, konec lekcije ni na isti ravni, kot je bil začetek. Zagotovo je samo to, da smo nad rezultatom predelanih lekcij (torej, nad našim novim bitjem) vedno navdušeni.

Navdušeni smo tudi nad potjo, po kateri smo bili vodeni, navdušeni smo nad fantastičnimi rešitvami, ko se nas izvleče iz zaprtih začaranih krogov, za katere smo prej mislili, da jih je nemogoče odpreti, nemogoče presekat in nemogoče najti pravi izhod.

In točno čutimo, da si teh in takšnih rešitev naša omejena in neumna človeška glava nikoli ne bi mogla izmisliti.

V tem procesu šteje vsaka vaša misel, tudi če je videti totalno prismojena, prav tako vsak vaš pomislek. Vsem se prisluhne in vse gre v barantanje, ker ima čisto vse nek pomen. Ravno zato si moramo priti na jasno, kaj nam neka misel ali pomislek hoče povedati. To pa bomo dojeli šele s procesom barantanja.

Po vsaki narejeni lekciji, celo po narejenem majhnem koraku, čutite konkretno in jasno spremembo. Če tega ni, lekcija ni narejena ali pa smo nekaj zgrešili.

Možno je, da že po eni narejeni lekciji čez noč ozdravite od kronične bolezni ali pa se sproži proces in se kot klobčič odmotava naprej in naprej in težave in problemi en za drugim izvenijo. Zadeve se urejajo podobno, kot če se iztirjeno kolo vrne nazaj v prave tirnice.

Nikoli ne vemo vnaprej koliko "šole" moramo narediti in kaj vse moramo narediti in kako dolgo bo vse trajalo. Hitrost vaše transformacije je odvisna ne samo od tega, kako pridni ste, temveč tudi od tega, koliko prenašate.

Če vidim, da niste pridni, vas bom sama odslovila.

Če pa ste pridni, ne moremo vplivati na hitrost. Pomembno je DINAMIKA. Dinamika mora biti vsakodnevna, pa čeprav ni izboljšanje nikoli v ravni črti.

Ko pa naredite potrebne lekcije, bom zaznala sama, tudi če vi mogoče še ne boste. Povedala vam bom, da moje terapije zaenkrat ne potrebujete več.

Tudi tega ne vemo vnaprej, koliko časa boste mirno vozili svoje življenje. Lahko samo nekaj tednov, pa že pride naslednji razred. Lahko pa ste brez kakšnihkoli problemov več let, na sploh če ponotranjite metode razmišljanja, ki ste se jih naučili med terapijo.

Potem lahko začutite, da je nekaj narobe, da je nekaj obtičalo. Ne bo pa še nič konkretnega narobe. To je samo "ustni opomin" za neko nenarejeno lekcijo, ni pa še "enica" (bolezen).

Prosim, ne si dopovedovati, da je vse v redu. Poslušajte svoj radar.

Če pridete k meni na pogovor – lahko zelo hitro najdemo in razčistimo nerazrešen problem, zaradi katerega ste obtičali. Potem pa lahko spet "vozite", brez kakšnihkoli problemov, srečni, zadovoljni in uspešni.

∞

Petindvajset let, kolikor že poteka ozaveščanje, je dovolj dolgo obdobje raziskav in opazovanj. Na podlagi tega si jemljem pravico trditi, da nihče drug ne dela tako kot jaz. A opazne spremembe na boljše, celo popolne ozdravitve

dobesedno čez noč, ki nastanejo takoj po predelani lekciji, so najboljše dokazilo, da vse to ni samo teorija, temveč konkretna in realna praksa. *A do ozdravitve ni prišlo zaradi nekega mojega hokuspokusa, temveč zato, ker ste vi sledili poti, po kateri sem vas vodila. Oziroma, vi ste ta sposoben "matematik", ki je prišel do pravih rezultatov. Jaz sem vam samo povedala pravila in poskrbela, da jih upoštevate.*

Vsakdo lahko pride do zavedanja tudi spontano. Obstaja veliko načinov kako lahko pridemo do zavedanja. Nekomu pri tem pomaga hitra hoja. Nekomu pa pomivanje posode ali sekanje drv... Vendar pa alternative za samo zavedanje ni. Ali se zavedaš ali pa se ne.

V tej metodi obstajajo pravila ali boljše rečeno SMER, v katero moramo gledati, da bi zaznali „lučko“. Če se naučimo, v katero smer moramo gledati, bo lučka postala vsakdanji pojav in redni konec vsakega našega ukvarjanja z določenimi problemi—pa ne samo osebnimi, temveč tudi z najbolj materialnimi iz našega poklica in naše službe.

Marsikomu uspe narediti celo nekaj korakov spontano, vendar če prej ne, pa obtiči pred zadnjim korakom, ker se ne zaveda, da še ni na cilju in da obstaja še en korak.

V tej terapiji vam ne določam, kako naj živite svoje življenje. Če je vse v redu, če ste srečni, zadovoljni in zdravi, pomeni, da je vaš način razmišljanje in sklepanja v redu. Oz, nimam vas pravice „kritizirati“.

Če pa imate takšne in drugačne probleme, če vi ali vaši bližnji zbolevalo, če je kriza, vojna in karkoli, kar dela probleme, pomeni da svojega življenja ne živite pravilno. Dejansko pa pomeni, da NISTE pravilno razmišljali in ste se odločali napačno - da vaš „parlament“ ni prinašal primernih sklepov in odločitev. Sedanji problemi so samo nakopičene posledice teh nepravilnosti.

Največkrat so vidni znaki, ki nakazujejo, da vaš način življenja le ni primeren in da boste imeli hude posledice, četudi v tem trenutku še nimate težav.

V vsakem poklicu se delajo predvidevanja – načrtovanja in periodične analize. To ni samo pravica, temveč tudi obveza strokovnjakov v vsakem poklicu.

Jaz delam enako v svojem poklicu. Vi se morate odločiti, ali boste preverili opozorila in delovali preventivno ali pa nadaljevali po starem, dokler se vse ne sesuje.

Torej, nisem jaz ta, ki sem kritizirala vaš „stil življenja“ in način razmišljanja. Vaši problemi so dokazilo, da nekaj niste delali kot je treba.

Samo z metodami, ki jih uporabljamo v transformi terapiji lahko najdete prave „napake“ svojega življenja in tudi prave rešitve. Enotnih rešitev za vse ni. Lahko je nekaj za nekoga strup, za drugega pa idealna božja rešitev.

Tudi to, kakšno spoznanje mi boste servirali, mi je vseeno. Pomembno je, da ima „primeren okus“. Enako kot to velja v kuhariji: vseeno mi je, kakšno jed ste mi pripravili in kako ste jo pripravili. Če ima primerni okus, to pomeni, da ste jo „skuhali“ na primerni način.

OPOZORILO:

Pogosto poudarjam „metode te terapije“. Ne pozabite, da sem že na začetku, pa tudi sicer velikokrat poudarjala, da v tej terapiji uporabljamo dosledno speljane metode logičnega razmišljanja in metode, zaradi katere je opica postala homo sapiens. Torej, ne gre za neke moje izmišljotine, pri katerih res ne bi imela pravice trditi, da „samo ta moja metoda“ deluje.

Ozaveščanje in otroci

Otroci so zelo sposobni ozaveščanja, vendar NE PREKO MOJEGA VODSTVA.

Dolgo sem premišljevala, zakaj ne morem delati direktno z otroki. Mislila sem, da gre samo za mojo nesposobnost. Sčasoma pa sem dojela, da gre za čisto nekaj drugega.

Čeprav nam ženskam to ni po volji, moram reči, da je na prvem mestu ženska odgovorna za otroka. Posebno to velja v današnjem času, ko smo ženske, kot to trdimo, popolnoma emancipirane.

To odgovornost nosimo tudi takrat, ko gre “samo za seks”. Namreč, ženska odloča, ali gre in s kom gre v spolni odnos, ki ima kljub zaščiti riziko zanositve. Tudi pri zanositvi “po nesreči” je odločitev ženske, ali hoče tega otroka obdržati ali pa ne.

Sprejetje otroka potegne za sabo polno predanost in odgovornost. To ni samo telesna obveza, ki se konča s porodom. Tudi ni samo zakonska, ki se konča s polnoletnostjo otroka.

To je obveza na vseh nivojih in se konča šele takrat, ko otrok postane kompletno, zrelo in samostojno bitje. To pa postane šele, ko smo otroku omogočili popolno povezavo z njegovim “centralnim računalnikom”.

Zaradi sodobne miselnosti, ki popolnoma reže vse, kar je “božje”, se to stanje ne bo nikoli doseglo.

Ko je ženska sprejela materinstvo, je dejansko sprejela, da se ena “božja iskra” inkarnira skozi njo. Ali pa, kot jaz rečem: da en “centralni računalnik” skozi njo ustvari svoj “terminal”. S pomočjo “terminala” bo ta “iskra” nadaljevala svoje učenje in raziskovanje na materialni ravni.

Ker ta eksponent – OTROK – potrebuje čas, da se razvije, se centralni računalnik tega novega bitja priklopi na žensko – MATER. Daje ji potrebno psihofizično sposobnost in moč, ter ji pomaga in jo vodi, da pravilno izpolni svojo vlogo. Njena vloga je končana, ko se centralni računalnik v popolnosti poveže s tem svojim “terminalom”. Da bi se to zgodilo, mora MATI otroka voditi v smeri, da bi bila ta povezava omogočena.

Torej, vlogo matere ne more prevzeti noben drug človek, tudi oče otroka ne.

Preprosto povedano: mati ima najbolj primeren instinkt za svojega otroka.

Jaz ne smem, pa tudi ne bi mogla, izriniti matere in se sama zmišljevati, kaj je za tega otroka potrebno. Moja vloga je, da ženski, ki je prevzela odgovornost za to novo bitje, pomagam, da bo izpolnila svojo OBLJUBO tako, kot je treba.

Imeti otroka je tudi MOŽNOST (nagrada!). Ta je dana tej ženski, da bi se tudi sama povezala nazaj s svojim odrezanim notranjim vodstvom.

Namreč, tukaj smo v peklu ravno zaradi tega, ker smo odrezali svoj »centralni računalnik«. Sodobna miselnost pa se trudi do skrajnosti izničiti vsak vpliv tega »centralnega računalnika« – instinkta.

Zaradi specifičnega stanja, sploh v svežem materinstvu, je ta stik z notranjim vodstvom favoriziran oz. je mati v tem stanju bolj motivirana in bolj odprta za ta in takšen stik.

Na ta način, ko dela za otroka, dela tudi zase in obratno. Eno brez drugega ne gre. Kot ne morem svojega otroka naučiti npr. angleščine, če je sama ne obvladam. Vendar, ker želim otroku pomagati, bom motivirana, da se tudi sama naučim. In od tega bom tudi sama pozneje imela korist.

Če je mati naredila primerno lekcijo, se otrok v parih urah **bistveno spremeni**, čeprav se z otrokom sploh nisem ukvarjala. Lahko se tudi, dobesedno čez noč, pozdravi težke bolezni (govorim iz lastne terapijske izkušnje).

Se je pa zgodilo še nekaj, kar je tudi mene zelo presenetilo. Namreč, matere so mi pripovedovale, kako so njihovi majhni otroci ozaveščali. Z glasnim premišljevanjem so, pred zrcalom, "obračunavali" s svojimi hudobijami, brez da bi se matere z njimi pogovarjale o takšnih zadevah.

Jasno nam je postalo tudi to, kakšno ključno vlogo igra mati. Njena osebna usmerjenost vodi tudi otroka. V otroku zbuja zaupanje, da se odpre. In zatem, ko se je otrok odprl, je od ene njene besede odvisno, kam bo usmerila otroka.

Tem materam je postalo jasno, da če bi otroku povedale na tak način kot prej (pred svojim ozaveščanjem), bi otroka zavrli. Tako pa so ga znale podpreti na njegovi poti.

Transformna osebnostna terapija in svojci

To, kar velja za otroke, velja tudi za svojce, prijatelje ali znance.

Tudi sicer je pravilo, da se s tem, ko se sami spreminjamo, spreminja tudi okolje.

Če pa hočemo pomagati nekemu, ki nam je blizu, a ta ni sposoben ali ni pripravljen na to metodo, mu vseeno lahko močno pomagamo, če sami ozaveščamo.

To pomeni, da v terapijo pridete vi, in po pravilih ozaveščanja delate na sebi s poudarkom na tem, kar vidite kot značaj pri tej, vam bližnji osebi.

Transformna osebnostna terapija in drugi terapevti in vodilne osebnosti

Vsi pripravki ali metode, ki jih uporabljamo v terapiji so samo bergle in pomožna sredstva na življenjski poti. Vendar bergle še potrebujemo.

Pravi uspeh terapije je odvisen od osebnosti terapeuta. Celo na specializaciji smo se učili o pomenu zdravnikove osebnosti v uspehu terapije.

Če vodite druge, ste dejansko terapevt, kar vam pa tudi omogoča bolj intenzivno osebnostno rast.

Preprosto povedano: imate več možnosti, da vas nekdo razjezi, užali ali prizadene. Na ta način se je osvetila ena plat vaše osebnosti. To vam daje možnost in priložnost, da jo predelate. Tako v svoji osebnostni rasti stopite višje in s tem pridobite tudi nove sposobnosti.

Ko s to metodo predelate svojo aktualno žlehtnobo, se bo tudi ta vaš podrejeni spremenil. A tudi vi boste znali drugače pristopiti k ljudem.

Torej, upravljanje z drugimi na ta način je veliko bolj preprosto in veliko bolj pošteno kot z metodami nevrolingvističnega programiranja.

Če ste lastnik, boste mogoče zaslužili kakšno ničilo manj, vendar boste ustvarili srečno in zadovoljno okolje in uspešno podjetje na dolgi rok. Ker božje je vedno močnejše od hudiča. A če bomo vsi božji, bo čisto dovolj prostora za vse.

Namreč, rešitev problema ni v tej neumnosti, ki sem jo slišala od neke coachinje: da je neskončno veliko denarja, samo pobrati ga moramo. Kot da bi denar ležal na cesti in nikomur več ne bo treba delati, vsi pa bi lahko veliko zaslužili.

Pravi izrek bi bil, da je denarja ČISTO DOVOLJ, da vsak zadovolji SVOJE TA PRAVE POTREBE in želje, to so takšne potrebe, ki vas usrečijo do dna duše.

Pridobivanje sposobnosti

Ko hočete postati sposobni in uspešni v svojem poslu, ali pa znati z financami, iščete seminarje v stilu “milijonar čez noč” ali finančnega svetovalca, ali pa strokovne seminarje. In niti ne pomislite na možnost, da vam nihče od njih ne more dati SPOSOBNOSTI, da **dojamte** in da speljete nasvete, ki vam jih dajejo. Njihovi nasveti so lahko super, vendar če nimate v sebi nek “pedigre” za to področje, teh nasvetov nikoli ne boste znali uspešno uporabljati.

Kot moje smučanje. Spuščala sem se po hribih, celo na kakšni črni stezi, vendar sem vedno plužila, vedno sem morala razmišljati, kdaj moram kam dati katero nogo, vedno sem morala natančno opazovati teren in, kot mi je pokojni mož znal povedati: natančno načrtovati na katerem „hubserju“ bom padla na rit. Nič mi niso pomagali krasni nasveti smučarskih učiteljev, še naprej sem imela dve levi nogi.

Če pa imate „pedigre“, se prej naučite smučati kot hoditi in vse gre avtomatsko.

„Pedigre“ je prirojen. Nobena druga metoda vam ga ne more dati. Lahko vadite tisoče let. Lahko postanete spretni, vendar nikoli ne boste dosegli lahkotnost in spontanost ki bi jo, če bi imeli „pedigre“.

Takšen „pedigre“ lahko da samo transformna osebnostna terapija s svojim načinom ozaveščanja. Vendar samo takrat, če vam je to zadeva iz srca, če vam je takorekoč poslanstvo in naloga za to življenje.

Izmišljevanje in izsiljevanje NE PRIDETA V POŠTEV.

OPOZORILO – RELIGIOZNE BESEDE

V svojih tekstih velikokrat uporabljам besede in pojme, ki se pogosto ali pa izključno uporabljajo v cerkvi in svetih spisih. Moram poudariti, da nimam v ozadju nobene cerkve ali sekte ali česa takšnega.

Religiozne besede opisujejo določene pojme, ki niso prisotni samo v cerkvenih spisih, temveč so sestavni deli našega vsakdana. Tako npr. besede »hudič«, »bog« in podobno niso dobesedno ti in takšni liki, kot smo si jih navajeni predstavljati, vendar tudi niso samo »ideje«. To so pojmi, s katerimi se označujejo naši konkretni značaji (hudobije ali pa vrline), interakcije in dejstva, oz. nek KONTEKST življenja. Torej, gre za konkretne zadeve o nas iz našega vsakdana. O njihovem obstoju ne odloča to, ali vanje »verjamemo« ali pa »ne verjamemo«. Kot npr. sonce, ki obstaja ne glede na to, kako ga imenujemo, in ne glede na to, ali hočemo ali nočemo verjeti v njegov obstoj.

Kornelija Pope Toth

TRANSFORMNA OSEBNOSTNA TERAPIJA

Transcendentalni svet

www.duhovnarast.si